KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1067/2013

af 30. oktober 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 1881/2006 for så vidt angår grænseværdierne for de forurenende stoffer dioxiner, dioxinlignende PCB'er og ikke-dioxinlignende PCB'er i lever af landdyr

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler ([1]), særlig artikel 2, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer ([2]) er der fastsat maksimalgrænseværdier for indholdet af dioxiner og dioxinlignende polychlorerede biphenyler (PCB'er) i en række fødevarer, herunder i lever af visse landdyr.

(2) Ekspertpanelet for Forurenende Stoffer i Fødevarekæden (i det følgende benævnt »panelet«) under Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) vedtog den 5. juli 2011 efter anmodning fra Kommissionen en udtalelse om risikoen for folkesundheden i tilknytning til forekomst af store mængder dioxiner og dioxinlignende PCB'er i lever af får og hjorte ([3]).

(3) Kommissionen anmodede om, at det i udtalelsen blev angivet, hvorvidt befolkningsgrupper, der indtager sådanne produkter (som f.eks. storforbrugere af produkterne og folk på særlige diæter), potentielt er udsat for en højere sundhedsrisiko. Der skulle i udtalelsen ligeledes redegøres for mulige årsager til de konstaterede høje dioxin- og PCB-niveauer i fåre- og hjortelever samt tilvejebringes videnskabelige argumenter vedrørende det hensigtsmæssige i i fremtidig lovgivning at fastsætte produktbaserede frem for fedtbaserede grænseværdier.

(4) Panelet konkluderede, at regelmæssig indtagelse af fårelever ville resultere i en gennemsnitlig stigning på omkring 20 % i baggrundseksponeringen for dioxiner og dioxinlignende PCB'er. I enkelttilfælde vil indtagelse af fårelever kunne resultere i høje indtag, der ligger over det tolerable ugentlige indtag (TWI) af disse forurenende stoffer. Panelet konkluderede, at hyppig indtagelse af fårelever, navnlig blandt kvinder i den fødedygtige alder og børn, potentielt vil kunne være sundhedsmæssigt problematisk.

(5) Panelet konkluderede endvidere, at jord og sedimenter naturligt indeholder lagre af dioxiner og PCB'er. Overførsel af dioxiner og PCB'er fra jordbund til planter via rodnettet er generelt af mindre betydning. I de seneste år er der i en række prøver af fårelever fra forskellige europæiske lande fundet høje koncentrationer af dioxiner og PCB'er, uden at disse har kunnet sættes i forbindelse med specifikke kontamineringskilder. For får er græsningsaktiviteten en primær eksponeringsfaktor. Under græsning kan dyrene komme til at indtage jord via partikler afsat på grøntsager, eller de kan indtage jorden direkte, når de bider foderplanter over tæt ved jordoverfladen. Indtagelsen af jord varierer i bemærkelsesværdig grad og er yderst sæsonbetinget: Der foreligger oplysninger om en middelindtagelse af jord på omkring 8 % af tørstofindtagelsen. Samlet set vil indtagelsen af jord kunne bidrage væsentligt til fårs eksponering for dioxiner og PCB'er. Der foreligger kun begrænsede data om overførsel af dioxiner og/eller PCB'er til fårelever via foderet. Ifølge de modtagne oplysninger varierede overførselsforholdet fra 5 til 175, afhængigt af hvilke polychlorerede dibenzo-p-dioxiner (PCDD)-, polychlorerede dibenzofuraner (PCDF)- eller PCB-kongenere der er tale om, og tallet var ca. fire gange højere for lever end for kød eller nyre.

(6) EFSA konkluderede desuden, at leveren hos får er et organ, hvor der i betydelig grad lagres dioxiner og PCB'er. Stofskifteforskellene ville delvis kunne forklare, hvorfor der lagres forholdsvis store mængder dioxiner og beslægtede forbindelser i leveren hos får i forhold til hos kvæg.

(7) EFSA konkluderede, at selv om der muligvis ville finde sekvestrering sted i leveren, og dioxinerne og PCB'erne ikke ville blive fuldstændig associeret til leverens fedtfraktion, ville dette ikke have nogen indflydelse på resultatet, hvad enten dette udtrykkes på fedtbasis eller på grundlag af den ferske vares vægt, idet alle dioxiner og PCB'er ekstraheres i analyseprocessen, uanset hvilken del af leveren de er til stede i.

([1]) EFT L 37 af 13.2.1993, s. 1.
([2]) EUT L 364 af 20.12.2006, s. 5.
([3]) EFSA's Ekspertpanel for Forurenende Stoffer i Fødevarekæden: *Scientific Opinion on the risk to public health related to the presence of high levels of dioxins and dioxin-like PCBs in liver from sheep and deer*. EFSA Journal 2011; 9(7):2297 (71 sider). doi:10.2903/j.efsa.2011.2297. Foreligger online: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

(8) EU-referencelaboratoriet (EURL) for dioxiner og PCB'er i foderstoffer og fødevarer blev af Kommissionen anmodet om at undersøge, hvordan forskellige ekstraktionsmetoder påvirker indholdet af dioxiner og PCB'er i fårelever med hensyn til rapportering af analyseresultatet på basis af henholdsvis fedt og vådvægt. EU-referencelaboratoriet konkluderede, at udsvingene i koncentrationerne af dioxiner og PCB'er var betydeligt større for fedtbaserede analyseresultater end for resultater baseret på vådvægt. Koncentrationerne af dioxiner og PCB'er i fårelever på fedtbasis afhang af de(n) anvendte ekstraktionsmetode/opløsningsmidler og derved af det deraf følgende fedtindhold. Ved sammenholdelse af vådvægtsbaserede resultater var dioxin- og PCB-niveauerne nogenlunde sammenlignelige.

(9) For at sikre sammenlignelige resultater og en ensartet håndhævelse i hele Unionen for så vidt angår dioxiner og PCB'er i lever af landdyr bør grænseværdierne derfor fastsættes på basis af vådvægt, sådan som det allerede er tilfældet for fiskelever og produkter heraf.

(10) Det bør fastsættes, at grænseværdierne ikke gælder for fødevarer, der lovligt er markedsført inden anvendelsesdatoen.

(11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringsbestemmelser

I bilaget til forordning (EF) nr. 1881/2006 affattes punkt 5.2 således:

»5.2	Lever af de i punkt 5.1 angivne landdyr, undtagen får og produkter heraf	0,30 pg/g vådvægt	0,50 pg/g vådvægt	3,0 ng/g vådvægt
	Lever af får og produkter heraf	1,25 pg/g vådvægt	2,00 pg/g vådvægt	3,0 ng/g vådvægt«

Artikel 2

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på produkter, der er markedsført inden den 1. januar 2014 i overensstemmelse med de regler, der var gældende på det tidspunkt.

2. Fødevarevirksomhedslederen skal kunne dokumentere, hvornår produkterne blev markedsført.

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. oktober 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand